

Γεια σας παιδιά!

Με αναγνωρίσατε; Είμαι η αλεπουδίτσα, η φίλη του μικρού πρίγκιπα!

Έμαθα πως επέστρεψε στη γη και ψάχνω να τον βρω. Έχω πολλά χρόνια να τον δω και μου έλειψε πολύ. Μήπως τον είδατε; Μου είπαν πως ταξίδεψε σε πολλούς πλανήτες και αστεροειδείς και ήρθε για να βοηθήσει να σωθεί η γη και να γίνει ένας βιώσιμος και χαρούμενος πλανήτης.

Εσείς θέλετε να βοηθήσετε; Τι δεσμεύεστε να κάνετε για να γίνει ο κόσμος μας καλύτερος;

Γράψτε τη δέσμευση και το μήνυμά σας προς τον μικρό πρίγκιπα και να είστε βέβαιοι πως θα τα διαβάσει και θα χαρεί πολύ που θα τον βοηθήσετε στο σπουδαίο έργο του.

Με πολλή αγάπη,
η μικρή αλεπουδίτσα.

Ονειρευόμαστε έναν κόσμο χαρούμενο και βιώσιμο
για όλους
και θα παλέψουμε για να το κάνουμε πραγματικό
τητα!

Τα όνειρα έχουν αξία μόνο
όταν τα μοιράζεσαι...
γιατί έτσι μοιράζεσαι αποκτάς αξία!!!

- Γεια σου ξανθό αγόρι.... Πώς σε λένε;.... Εμένα με λένε Αρσινόη. Τι κάνεις εκεί;....

Γιατί δεν μιλάς;... Ξέρεις, μοιάζεις πολύ μ' ένα αγόρι που ήρθε στη γη από έναν μακρινό πλανήτη αλλά έφυγε πάλι, πριν από πολλά χρόνια.

.....

- Τέλος πάντων... Μάλλον δεν έχεις όρεξη για κουβέντες. Καλή Χρονιά!

- Υπέροχη χρονιά!!!

- Μιλάς τελικά! Γιατί όμως είσαι τόσο αισιόδοξος για το 2020; Τι νομίζεις ότι θα φέρει; Όλα φαίνονται τόσο χάλια...

- Θα φέρει λουλούδια! Πολλά λουλούδια!!!

- Ναι; Πώς κι έτσι;

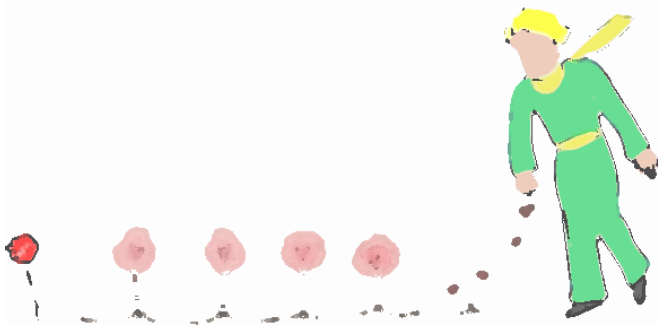
- Μα αφού φυτεύω λουλούδια. Δεν το βλέπεις, κοριτσάκι;

Κι όπως είναι γνωστό, πάντα παίρνουμε αυτό που σπέρνουμε...

- Και τι λουλούδια φυτεύεις;

- Τριαντάφυλλα. Πολλά τριαντάφυλλα, που θα μεγαλώσουν και θα γίνουν πανέμορφα, κατακόκκινα τριαντάφυλλα. Όπως το δικό μου μοναδικό τριαντάφυλλο. Και θ' απολαμβάνουν όλοι την ομορφιά τους, αφού τα εξημερώσουν. Κάθε πρωινό και κάθε ηλιοβασίλεμα. Και θα μάθουν σε όλους πώς να αγαπούν.

- Είσαι στ' αλήθεια ο μικρός πρίγκιπας. Εσύ είσαι!!! Σε γνώρισα απ' την πρώτη στιγμή. Γιατί επέστρεψες πάλι στη γη; Πού ήσουν τόσον καιρό; Πού είναι η φίλη σου η αλεπού; Τι έγινε τελικά με το λουλούδι σου; Το έφαγε ή όχι το αρνάκι; Θέλω να μου τα πεις όλα. Με το νι και με το σίγμα.

- Επέστρεψα στη γη, μικρή μου Αρσινόη, με αφορμή την είσοδο φέτος στην τελευταία -και πιο κρίσιμη- δεκαετία της Ατζέντας 2030. Είχε απόλυτο δίκιο ο γεωγράφος από τον έκτο πλανήτη που μου είχε πει πως «ο πλανήτης γη έχει μια πολύ καλή φήμη». Έτσι, ήρθα για να πω όλα όσα είδα στα ταξίδια μου στα μέρη που επισκέφτηκα και να βοηθήσω να βάλουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ το λιθαράκι μας για να κάνουμε τη γη έναν καλύτερο και βιώσιμο πλανήτη.

- Αυτό, μικρέ μου πρίγκιπα, είναι αδύνατον πια. Είναι μια ουτοπία!

- Ουτοπία είναι κάτι που όταν κάνεις ένα βήμα προς το μέρος του, αυτό απομακρύνεται δύο. Όταν κάνεις δύο, αυτό απομακρύνεται τέσσερα...

- Και τότε τι νόημα έχει; Σε τι χρησιμεύει η ουτοπία;

- Σε βοηθάει να προχωράς όλο και πιο μπροστά...

Έτσι και οι άνθρωποι θα πρέπει να προχωρήσουν μπροστά και να κυνηγήσουν αυτό που μοιάζει άπιαστο. Η φαντασία και το όνειρο είναι η αρχή του δρόμου για να φτάσεις στο αδύνατο. Είναι δύσκολο.

Το καταλαβαίνω. Όμως προσπάθησε, Αρσινόη, να κάνεις το σωστό κι όχι αυτό που είναι εύκολο.

Ο μικρός πρίγκιπας όταν έφυγε από τη γη πήγε στον πλανήτη «ένα». Έφτασε εκεί με έναν μικρό πύραυλο από μπαλόνια.

Έμεινε έκπληκτος με αυτά που είδε... Τους καθαρούς δρόμους, τα μικρά σπίτια που ήταν όμορφα και περιποιημένα, τα λουλούδια και τα δέντρα που στόλιζαν τις πλατείες και τα πάρκα.

Οι άνθρωποι που συνάντησε φορούσαν απλά ρούχα, φαίνονταν χαρούμενοι και τον καλοδέχτηκαν στον πλανήτη τους.

Μίλησε μαζί τους και ζήτησε να συναντήσει τον βασιλιά τους. Του απάντησαν ότι δεν έχουν βασιλιά και ζουν σαν μία οικογένεια. Είναι όλοι ίσοι μεταξύ τους, εργάζονται για την πολιτεία τους και προσπαθούν να την κάνουν καλύτερη. Νιώθουν ευτυχισμένοι, γιατί δεν έχουν εχθρούς και παντού επικρατεί Ειρήνη και Αγάπη.

-Καλά, ρώτησε ο μικρός πρίγκιπας, δεν έχετε φτωχούς εσείς;

-Όχι, του απάντησαν με μια φωνή όλοι. Εδώ έχουμε μηδενίσει τη φτώχεια γιατί πιστεύουμε πως όλοι έχουμε δικαίωμα σε μια καλύτερη ζωή. Άλλωστε η φτώχεια τις περισσότερες φορές δεν είναι επιλογή, επιλογή είναι όμως να την καταπολεμάς. Τα λόγια του Μαχάτμα Γκάντι είναι χαρακτηριστικά: « η φτώχεια είναι η χειρότερη μορφή βίας».

Ο μικρός πρίγκιπας ταξιδεύοντας στο διάστημα συνάντησε έναν παράξενο πλανήτη. Εκεί ζούσε ένα κακός βασιλιάς, ο Φαταούλας, με τη γυναίκα του την Παχυσαρκία. Ήταν όλη τη μέρα κλεισμένοι στο κάστρο τους και δεν ήξεραν πώς ζούσαν οι άλλοι κάτοικοι του πλανήτη. Όλο έτρωγαν, δεν έκαναν ποτέ γυμναστική και η κοιλιά τους ήταν τεράστια. Όταν δεν τους άρεσε το φαγητό απαιτούσαν από τους υπηρέτες να το πετάξουν στα σκουπίδια και να τους φτιάξουν άλλο.

Όταν έφτασε ο μικρός πρίγκιπας στον πλανήτη του Φαταούλα, αντίκρισε από μακριά το τεράστιο κάστρο. Προχωρώντας προς την πύλη του, συνάντησε δυο μικρά παιδιά που ψάχνανε τα σκουπίδια.

- Γιατί το κάνετε αυτό; τα ρώτησε.

- Δεν έχουμε τίποτα να φάμε! Απάντησαν εκείνα λυπημένα. Ο βασιλιάς Φαταούλας έχει πάρει όλο το φαγητό στο κάστρο του. Εμείς ψάχνουμε να βρούμε κάτι να χορτάσουμε λίγο την πείνα μας.

- Δεν είναι σωστό εσείς να πεινάτε και ο βασιλιάς να πετάει το φαγητό. Θα πάω τώρα αμέσως να τον βρω και να του πω πως είναι λάθος και άδικο αυτό που κάνει.

- Ο βασιλιάς δε θα σε αφήσει να μπεις μέσα, τρώει και πίνει με τη γυναίκα του. Οι φρουροί είναι πάντα στην πόρτα, του είπαν τα δυο παιδιά.

Ο μικρός πρίγκιπας έδωσε στα παιδιά λίγα μπισκότα που είχε μαζί του και συνέχισε τον δρόμο του προς το κάστρο. Δεν μπορούσε όμως να ξεχάσει την εικόνα των πεινασμένων παιδιών. Δεν μπορούσε να δεχτεί ότι υπήρχαν άνθρωποι που δεν ήθελαν το καλό των συνανθρώπων τους. Μόλις έφτασε στο κάστρο βρήκε τους φρουρούς και τους ζήτησε να τον πάνε στον βασιλιά...

Όταν παρουσιάστηκε στον βασιλιά, ο μικρός πρίγκιπας του είπε:

-Βασιλιά Φαταούλα, ο κόσμος γύρω σου πεινάει και υποφέρει. Δεν ξέρεις ότι κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να έχει πρόσβαση σε υγιεινή και αρκετή τροφή όλο τον χρόνο; Αυτή είναι μια μάχη που μας αφορά όλους. Κυβερνήσεις, διεθνείς οργανώσεις και πολίτες του κόσμου!

Ο μικρός πρίγκιπας είχε ακούσει για την προσπάθεια που κάνουν 27 σχολεία στον πλανήτη Γη για την εξάλειψη της πείνας και το είπε στον βασιλιά. Ο βασιλιάς άρχισε να συλλογίζεται πόσο δυστυχισμένοι ήταν οι άνθρωποι γύρω του. Ζήτησε από τον μικρό πρίγκιπα να τον βοηθήσει. Ο μικρός πρίγκιπας του πρότεινε να δημιουργήσουν μαζί ένα σχέδιο δράσης, ώστε να εξαλειφθεί η πείνα. Μια καλή αρχή θα ήταν να καλλιεργήσουν τον πλανήτη και να προσφέρουν σε όλους τους κατοίκους πρόσβαση σε τροφή αρκετή και υγιεινή. Ο Φαταούλας συμφώνησε και έδωσε διαταγή να ξεκινήσει αμέσως η εφαρμογή του σχεδίου.

Ο μικρός Πρίγκιπας ικανοποιημένος, ξεκίνησε για το επόμενο ταξίδι του και υποσχέθηκε ότι σύντομα θα ξαναγυρίσει, ελπίζοντας πως δεν θα ξανασυναντήσει παιδιά και μεγάλους που να πεινάνε.

Η μικρή αλεπουδίτσα αγαπούσε ό,τι σε εκείνη έκανε καλό. Το γάργαρα νερό, μια βόλτα στη φύση με τον καθαρό αέρα, τον αστραφτερό ήλιο, τους ανθρώπους που νοιώθουν καλά στην υγεία τους, τρώνε πάντα υγιεινές τροφές και προσέχουν για αυτή. Όλο αυτό την έκανε πολύ χαρούμενη. Δυνατή να κάνει τα πάντα.

Μια μέρα καθώς περπατούσε και χαίρονταν τη βόλτα της στο βάθος της διαδρομής είδε τον μικρό πρίγκιπα να κατεβαίνει από το αστροφεγγαροφτερό-πλοίο του.

Είχε καιρό να τον δει. Αλλά έτσι όπως πλησίαζε κοντά της, πρόσεξε ότι δεν της φαινόταν και πολύ καλά ο φίλος της, έδειχνε πολύ στεναχωρημένος.

Ο Μικρός Πρίγκιπας της εκμυστηρεύτηκε ότι μόλις είχε επιστρέψει από ένα πολύ παράξενο πλανήτη, που όλο πονούσε κι όλο βογκούσε.

Τον πλανήτη «Οδυσεσε... αχ! και βαχ!».

Με το που πάτησε το πόδι του στον παράξενο αυτό πλανήτη ένοιωσε την καρδιά του να χτυπάει πολύ δυνατά. Όλη μέρα άκουγε αχ! και βαχ! Οι κάτοικοί του τις περισσότερες ημέρες ήταν ξαπλωμένοι στο κρεβάτι. Ο βήχας, ο πυρετός και ο κοιλόπονος δεν τους άφηνε σε ησυχία. Στο δρόμο, τα πάρκα, τις λίμνες, τη θάλασσα υπήρχαν παντού σκουπίδια. Το νερό που έπιναν ήταν μολυσμένο και ο αέρας που ανέπνεαν βρόμικος.

Ο πλανήτης κινδύνευε. Ήταν πολύ άρρωστος και ζητούσε την βοήθεια του.

Η αλεπουδίτσα ακούγοντάς τα όλα αυτά ένοιωσε μια θλίψη και υποσχέθηκε στον μικρό πρίγκιπα να τον βοηθήσει. Πίνοντας μια γερή γουλιά από τον σούπερ υπερερρ...δυναμωτικό φυσικό χυμό της, της ήρθε η ιδέα να πάνε μαζί πίσω στον πλανήτη «Οδυσεσεβ...αχ!».

Μια βόλτα ήταν αρκετή. Ανάμεσα στους κατοίκους του αρρωστημένου πλανήτη έμοιαζαν φωτεινό παράδειγμα. Τα μάτια της αλεπουδίτσας και του μικρού πρίγκιπα ήταν ορθάνοιχτα με το βλέμμα καθαρό, τα μάγουλα τους ροδαλά υγιή, το χαμόγελο τους μεγάλο και τα δόντια που ξεπρόβαλλαν από κάτω αστραφτερά. Όλοι όσοι τους κοιτούσαν θέλανε να μάθουνε το μυστικό τους.

«Για να έχεις μια καλή ζωή πρέπει να φροντίζεις να ζεις καλά. Να τρέφεις σωστά και υγιεινά, να γυμνάζεσαι πολύ και να έχεις στον πονόκοιλο και στον πυρετό έναν γιατρό με το γιατροσόφι το σωστό.

Αν ακολουθείτε πιστά τις συμβουλές θα γίνετε όλοι μεμιάς δυνατοί, με Καλή Υγεία και Ευημερία. Με μια καρδιά να χτυπά δυνατά από χαρά!» τους συμβούλευσαν κι επέστρεψαν πίσω στη γη.

Μια μέρα ο μικρός πρίγκιπας πήγε στον πλανήτη ΣΒΑ 04 στην πλευρά που λέγονταν «Σουβλάκι» για να τον ανακαλύψει. Εκεί είδε ένα σχολείο του οποίου οι τοίχοι του ήταν από πατάτες και οι πόρτες του ήταν από κέτσαπ. Επίσης η σκεπή ήταν από λουκάνικα και χοιρινά σουβλάκια. Επίσης οι τουαλέτες τους ήταν φτιαγμένες από κεμπάπ και οι βρύσες τους από σος. Όταν μπήκε στο σχολείο είδε παιδάκια που ήταν πολύ χαρούμενα και γελαστά.

Τα παιδιά στο σχολείο αυτό έκαναν μάθημα με βιβλία από πίτα και το μολύβι τους ήταν από καλαμάκι. Επίσης τα θρανία τους και οι καρέκλες τους ήταν από κοτομπουκιές. Τα παιδιά ήταν πολύ ήσυχα στο μάθημα και ο δάσκαλος είπε στον πρίγκιπα ότι ήταν πολύ ικανοποιημένος από την απόδοση των μαθητών του. Πριν φύγει τον κέρασαν τζατζίκι με κεφτέδες.

Συνέχισε το ταξίδι του και έφτασε στην άλλη πλευρά του

πλανήτη στην περιοχή «Μπέργκερ». Εκεί είδε ένα σχολείο το οποίο είχε για τοίχους μπιφτέκι και για σκεπή είχε μύρες. Σε αυτό το σχολείο τα παιδιά ήταν πολύ επιθετικά, γκρίνιαζαν συνεχώς και έπαιζαν ξύλο μεταξύ τους. Οι δάσκαλοι ήταν πολύ λίγοι για τόσα παιδιά και δεν μπορούσαν να κάνουν κάτι. Με το που είδαν τον πρίγκιπα τα παιδιά του πέταξαν πατάτες στο κεφάλι μόλις πάτησε το πόδι του στο σχολείο κι αυτός έφυγε τρέχοντας.

Το πρώτο σχολείο του άρεσε πολύ και θα ήθελε να μείνει εκεί για πάντα. Στο δεύτερο δεν του άρεσε καθόλου και αν μπορούσε θα βοηθούσε τους δασκάλους αυτή η κατάσταση να αλλάξει...

Κλάματα και παράπονα ακούγονται... Ο μικρός πρίγκιπας ψάχνει να δει από πού έρχονται. Από πού αλλού; Το τριαντάφυλλό του έχει κλειστεί στα φύλλα του και κλαψουρίζει. Πάει κοντά του να το παρηγορήσει και να δει τι έχει.

-Αύριο είναι 8 του Μάρτη, χιλιάδες τριαντάφυλλα θα μοιραστούν για δώρο, θα κοπούν άδικα... μια υποκρισία! Στον πλανήτη Γη γιορτάζουν μία μέρα που στο μεγαλύτερο μέρος της, δεν την τηρούν!

-Τι θες να πεις;

-Ξέρεις πως υπάρχουν χώρες που δεν επιτρέπουν στα κορίτσια να πηγαίνουν σχολείο;

-Σοβαρά;

-Ναι, ναι!

και για πολλά χρόνια οι γυναίκες επιστήμονες ήταν άγνωστες ή έπαιρναν άντρες τις ανακαλύψεις τους και τις παρουσίαζαν για δικιές τους!

-Συμβαίνουν και τώρα τέτοια πράγματα;

-Ου! Βέβαια! Σε κάποιες χώρες δεν επιτρέπεται να οδηγούν, να ψηφίζουν, να εκλέγονται...

-Ναι, αλλά υπάρχουν κι αυτές που το επιτρέπουν.

-Ναι, ναι αλλά δεν δίνουν τους ίδιους μισθούς για την ίδια δουλειά!

-Σαν περίεργα μου τα λες τριαντάφυλλό μου. Πρέπει επειγόντως να πάω στη Γη να δω τι συμβαίνει.

Ο μικρός πρίγκιπας άρπαξε με μια απόχη έναν κομήτη και άρχισε το ταξίδι του για τη Γη. Όμως, ξαφνικά ο κομήτης αλλάζει πορεία, μπαίνει σε τροχιά ενός άγνωστου πλανήτη.

Τραν, τραπ, τρουπ και παφ προσγειώνεται ανώμαλα στο έδαφος. Ζαλισμένος κοιτάζει γύρω του...

-Καλημέρα, καλωσορίσατε στον πλανήτη «ΓΙΑ ή W-E-to-M».

-Κα-ληηη-μέ-ρα, μα εσύ είσαι ένα παιδί!!! ψέλλισε ο μικρός πρίγκιπας.

-Μάλιστα! Να υποθέσω πως εσείς είστε από άλλον πλανήτη;

-Ναι, είμαι ο Μικρός Πρίγκιπας. Ταξίδευα για τη Γη και βρέθηκα εδώ.

-Χμ! έτσι εξηγείται. Στον πλανήτη μας κυβερνούν τα παιδιά. Οι μεγάλοι έχουν την τάση να είναι εγωιστές. Για το λόγο αυτό αποφασίζουμε εμείς.

-Ενδιαφέρουσα άποψη!

-Έλα μαζί μου, για να δεις τι εννοώ...

Πήγαν λουπόν σε ένα σχολείο. Εκεί όλοι μαζί, κορίτσια και αγόρια, μάθαιναν αυτά που ενδιέφεραν τον καθένα και την καθεμιά. Αρκετά κορίτσια ασχολούνταν με μαθηματικά, με ρομποτική, αστρονομία και φυσική... Αρκετά αγόρια ασχολούνταν με τη μαγειρική, με την τέχνη, με το χορό...

Έπειτα πήγαν σε μια μεγάλη εταιρία. Εκεί όλοι δούλευαν πυρετωδώς. Κόσμος πήγαινε κι ερχόταν. Εντολές, αποφάσεις, τηλεφωνήματα, emails, fax, τηλέφωνα...

-Μα τι γίνεται εδώ; Ποιος είναι το αφεντικό;

-Α! Εξαρτάται από το τμήμα. Στο τμήμα μεταφορών η κυρία Τάδε διευθύνει, στο τμήμα πωλήσεων ο κύριος Δείνα, στο τμήμα οικονομικών ο κύριος Κερματίδης στο τμήμα εσωτερικού ελέγχου η κυρία Υποθετική.

-Μάλιστα, κατάλαβα! Και τι γίνεται με το ζήτημα των μισθών;

-Ο καθένας αμείβεται σύμφωνα με την εργασία που κάνει.

-Πάρα πολύ ενδιαφέρον!

-Ωρα για φαγητό πάμε στο σπίτι μου, θα σου κάνουμε το τραπέζι.

-Αψογα!

Με ένα οικολογικό αυτοκίνητο

που κινείται με ηλιακή ενέργεια μεταφέρονται στο σπίτι του παιδιού.

-Καλωσορίσατε! Πάρτε μια ποδιά κι ελάτε να ετοιμάσουμε το φαγητό. Μέσα στην κουζίνα όλη η οικογένεια και ο καλεσμένος βοηθούν στην ετοιμασία του φαγητού.

Αφού ετοίμασαν όλοι μαζί το φαγητό, κάθισαν, έφαγαν, ήπιαν, μάζεψαν παρέα το τραπέζι και ευχαριστημένοι πια έπρεπε ο καθένας να πάει στη δουλειά του.

Ο Μικρός Πρίγκιπας αποχαιρέτισε τους νέους φίλους του και ξεκίνησε το ταξίδι του για τη Γη.

Πέρασε δίπλα από άστρα μεγάλα και φωτεινά, άστρα μικρά, μαύρες τρύπες και δορυφόρους και τελικά έφθασε στη Γη.

-Αχ! Καιρό έχω να έρθω. Άραγε, πώς θα είναι τα πράγματα...

Περπατώντας βλέπει ένα κορίτσι που καθόταν και έκλαιγε. Πλησιάζει και το ρωτάει:

-Τι έχεις; Γιατί κλαις;

-Μπα! Ένα αγόρι που νοιάζεται;

-Συγγνώμη! Γιατί το λες αυτό;

-Γιατί, υπάρχει αδικία! Πολύ μεγάλη αδικία! Αδικία εναντίον των κοριτσιών!

-Γιατί το λες αυτό;

-Γιατί αυτό συμβαίνει! Για να καταλάβεις η ομάδα πετόσφαιρας* των κοριτσιών του σχολείου μου κέρδισε όλους τους αγώνες και θα έπρεπε να πάει στο παγκόσμιο πρωτάθλημα.

Όμως, μας είπαν πως δεν υπάρχουν χρήματα για να πάμε τα κορίτσια. Θα στείλουν μόνο τα αγόρια. Αν αυτό δεν είναι αδικία και ξεκάθαρη διάκριση μεταξύ ανδρών και γυναικών, τότε τι είναι;

-Ω! Έχεις δίκιο! Αυτό δεν έπρεπε να συμβεί.

Ο Μικρός Πρίγκιπας πήγε και βρήκε τους υπευθύνους, μίλησε μαζί τους, τους είπε για τον πλανήτη «ΓΙΑ» και επειδή πολύ φοβήθηκαν μην πάρουν την εξουσία τα παιδιά και «χάσουν τις θεσούλες τους», άλλαξαν την απόφασή τους.

Υποσχέθηκαν στον Μικρό Πρίγκιπα πως θα είναι πιο προσεκτικοί στο ζήτημα της ισότητας των φύλων. Έτσι έφυγε κι αυτός ευχαριστημένος! Αγωνιούσε να πάει στο τριαντάφυλλό του και να του πει τι έγινε.

Στο επόμενο ταξίδι του ο μικρός Πρίγκηπας επισκέφτηκε τον έκτο πλανήτη, τον «Καταγάλανο Πλανήτη», όπως συνηθίζεται να τον αποκαλούν. Ονομάζεται έτσι, επειδή όπου και να κοιτάξει κανείς, βλέπει άφθονο και καθαρό νερό.

Εκεί, συνάντησε μια πολύ όμορφη παρέα! Ήταν ο 2Π, ο παγκόσμιος πολίτης με την οικογένειά του και τους φίλους του, τον Αειφορούλη, την Αειφορούλα και τη μικρή Ελπίδα.

Λίγο πιο μακριά, είδε μέσα σε μια βάρκα ένα κοριτσάκι με μωβ μαλλιά, τη Λιλά, να κάθεται κοντά στη θάλασσα και να παρατηρεί τα ψάρια στο βυθό. Τόσο καθαρά ήταν τα νερά της!

- Γεια σας! Είμαι ο μικρός Πρίγκηπας... τους είπε διστακτικά.
 - Καλώς ήρθες στον πλανήτη μας! του απάντησαν οι κάτοικοι αυτού του μοναδικού πλανήτη.
 - Μα, αναρωτιέμαι πώς καταφέρνετε και τον διατηρείτε τόσο όμορφο και καθαρό; ρώτησε με απορία.
 - Δεν είναι καθόλου δύσκολο. Πρώτα απ' όλα, φροντίζουμε να μην σπαταλάμε το πολύτιμο νερό και κανένας μας να μην πετάει σκουπίδια, γιατί γνωρίζουμε πως αυτά κάποια στιγμή θα φτάσουν και στο νερό, είτε ο Αειφορούλης.
 - Βάζουμε και πινακίδες για να το θυμόμαστε πάντα!..., συμπλήρωσε η Αειφορούλα.
- Επίσης, δεν επιτρέπουμε στα εργοστάσια και τα πλοία μας να ρίχνουν απόβλητα και πετρέλαιο στα ποτάμια και στις θάλασσες... Και αν συμβεί να εντοπίσουμε βρώμικο νερό, τότε αμέσως βρίσκουμε τρόπους και το καθαρίζουμε!

- Έτσι, έχουμε πάντα καθαρό νερό, με το οποίο μπορούμε να καλλιεργούμε τα φυτά μας, να ετοιμάσουμε το φαγητό και να πλένουμε τα χέρια μας για να διώχνουμε τον Κορωνοϊό... Προσπαθούμε να παραμένουμε υγιείς!, είπε η Αγάπη.
- Όμως, γιατί σε βλέπουμε λιγάκι σκεπτικό και προβληματισμένο; μικρέ Πρίγκιπα, τον ρώτησε ο 2Π.
- Να, ανάμεσα στα πολλά ταξίδια που έκανα, επισκέφτηκα τη Γη, που τον ονομάζουν κι αυτόν «γαλάζιο πλανήτη» και

είδα ότι τα νερά εκεί δεν είναι παντού καθαρά και κατάλληλα για να τα πίνουν οι άνθρωποι...

- Αυτό είναι αλήθεια. Το γνωρίζω πολύ καλά. Έχω ταξιδέψει σε διάφορα μέρη της γης, όπως η Αφρική και είδα ότι όχι μόνο δεν είναι καθαρά, αλλά και ότι κάποιοι δεν έχουν καν πρόσβαση σε πόσιμο νερό, είπε και πάλι ο 2Π.
- Μην απελπίζεστε! τους ενθάρρυνε η μικρή Ελπίδα. Προτείνω να επισκεφτούμε όλοι μαζί τη Γη, να μιλήσουμε στα παιδιά και να τους πούμε ότι μπορούν να βελτιώσουν την κατάσταση.

Πράγματι, ο μικρός πρίγκηπας και οι καινούριοι φίλοι του πήγαν από σχολείο σε σχολείο και εξήγησαν σε μικρούς και μεγάλους ότι υπάρχει αρκετό πόσιμο νερό για όλους, αρκεί να το διαφυλάξουν και να το κάνουν προσβάσιμο σε όλους. Με τρόπους που γνωρίζουν και πρέπει να τους εφαρμόσουν.

Τα παιδιά με τη βοήθεια των μεγάλων ακολούθησαν τις συμβουλές τους. Σκέφτηκαν μάλιστα, να φτιάξουν μια πελώρια βρύση, από όπου θα μπορούν όλοι να πίνουν και να χρησιμοποιούν καθαρό νερό.

Ο μικρός Πρίγκιπας ικανοποιημένος και χαρούμενος από το αποτέλεσμα της προσπάθειάς τους, ανέβηκε σε ένα σύννεφο με σκοπό να πάει και σε άλλους πλανήτες, ενώ οι φίλοι του αποφάσισαν να μείνουν για λίγο ακόμα στη Γη, για να βοηθήσουν τα παιδιά να κάνουν τον κόσμο τους καλύτερο!

Το αστέρι αυτό μου έκανε μεγάλη εντύπωση όταν έφτασα. Υπήρχαν δυο μεγάλες πόλεις. Η μια ήταν σκοτεινή, άψυχη και άδεια και η άλλη φωτεινή, γεμάτη κόσμο και ζωντάνια. Κοιτούσα λυπημένος την άδεια πόλη όταν με πλησίασε ξαφνικά ένα ελάφι.

- Γεια σου ξένε, καλωσόρισες στην πόλη μας!
- Καλώς σας βρήκα! Είμαι ο μικρός πρίγκιπας κι έρχομαι από πολύ μακριά. Μα πες μου. Τι συμβαίνει εδώ; Πώς λέγεται ο πλανήτης σας;
- Λεγόταν ο πλανήτης της Ανεμελιάς αλλά τώρα λέγεται Ηλιανέμι. Οι κάτοικοι που έφτασαν πρώτοι εδώ ήταν κάτοικοι της Γης. Βρήκαν ό,τι χρειαζόνταν: νερό, οξυγόνο, άφθονο πετρέλαιο και έφτιαξαν αυτή την πόλη που τώρα είναι έρημη και σκοτεινή. Η πόλη της Ανεμελιάς. Ότι έφτιαξαν εκεί λειτουργούσε με ηλεκτρισμό και το πετρέλαιο που ήταν άφθονο έκανε την πόλη να μοιάζει με παράδεισο!

- Και τι άλλαξε; ρώτησε ο μικρός πρίγκιπας.
- Αρχικά τα απόβλητα άρχισαν να ρυπαίνουν το νερό και τον αέρα. Ανησύχησαν λίγο οι άνθρωποι, αλλά χάρη στην ευκολία τους το ξέχασαν.
- Και πίνετε μολυσμένο νερό; Αναπνέετε μολυσμένο αέρα;

- Βάλανε φίλτρα στο νερό και συνηθίσαμε το βήχα που μας έπιανε.... Όμως το πετρέλαιο άρχισε να λιγοστεύει μέχρι που τελείωσε. Άσκοπα άνοιγαν τρύπες να βρουνε... και το κακό είναι πως δεν ακούγανε αυτούς τους λίγους που έλεγαν να εκμεταλλευτούμε την ενέργεια του ήλιου, του αέρα και του νερού που υπήρχαν άφθονα κι εδώ όπως και στη γη.

- Και τι έγινε τελικά;
- Κάποια μέρα δεν λειτούργησε τίποτα στην πόλη μας. Σώπασαν οι μηχανές, σβήσανε τα φώτα, κανένα

από τα αντικείμενα στα σπίτια δεν ήταν πλέον χρήσιμο. Και η φύση όλη ήταν μολυσμένη!

Πανικοβληθήκαν οι άνθρωποι! Άρχισαν να ρωτούν πώς μπορούν να χρησιμοποιήσουν άλλες πηγές ενέργειας. Έτσι χτίσανε αυτή τη νέα πόλη που όλα λειτουργούν με τη δύναμη του ήλιου και του ανέμου.

- Γι' αυτό την λένε Ηλιανέμι;
- Γι' αυτό! Και επειδή δεν θέλανε να ξεχάσουν ποτέ την ξεροκεφαλιά τους, αφήσανε την πόλη της Ανεμελιάς εκεί σιωπηλή και σκοτεινή, μια πόλη φάντασμα να τους θυμίζει το λάθος που κάνανε. Τώρα ζούμε ευτυχισμένοι και υγιείς σε καθαρό περιβάλλον.

- Χάρηκα πολύ με αυτά που άκουσα! Νομίζω πως θα είναι πολύ χρήσιμα στους ανθρώπους της Γης. Γεια σου ελαφάκι, μικρέ μου φίλε από το Ηλιανέμι.
- Γεια σου μικρέ Πρίγκιπα! Πες την ιστορία μας σε όλους!

Η Αρσινόη μαζί με τον Μικρό Πρίγκιπα ταξίδευαν στο διάστημα και αποφάσισαν να σταματήσουν στον περίεργο πλανήτη που είχε χρώμα κόκκινο και τους τράβηξε την προσοχή.

-Ας σταματήσουμε σε παρακαλώ, θέλω να δω αν ζουν κάτοικοι σε αυτόν τον περίεργο πλανήτη, είτε η Αρσινόη κοιτάζοντας μαγεμένη γύρω της.

Ο μικρός πρίγκιπας τής έκανε το χατίρι και όταν κατέβηκαν αντίκρισαν ένα μέρος έρημο. Λίγο πιο πέρα είδαν ένα μεγάλο σιδερένιο πράγμα και είκοσι περίπου άντρες έσκαβαν ασταμάτητα κάτω από αυτό.

-Είναι πετρελαιοπηγές, του εξήγησε η Αρσινόη. Κάτω από αυτή την περιοχή βρίσκεται μια βασική πηγή ενέργειας που χρησιμοποιούμε κι εμείς στη γη, αλλά μολύνει την ατμόσφαιρα.

Εκείνη την ώρα ένας εργάτης σκούπισε το μέτωπό του από τον ιδρώτα και πήγε να καθίσει κάτω από την σκιά ενός παράξενου δέντρου. Ένας καλοντυμένος κύριος τον πλησίασε και φάνηκε να του φωνάζει. Ο μικρός πρίγκιπας ήταν μακριά για να ακούσει τι έλεγε ωστόσο έπιασε τις φράσεις: «Μα τι νομίζεις ότι...δε σε πληρώνω για να κάθεις...τεμπέλη...στη δουλειά σου...». Ο εργάτης αυτός έσκυψε το κεφάλι, έπιασε το φτυάρι του και συνέχισε με ακόμα περισσότερο ζήλο το σκάψιμο. Ο άλλος κύριος τον κοίταξε υποτιμητικά για λίγο κι έπειτα κάθισε σ' ένα παγκάκι λίγο πιο δίπλα και έβγαλε ένα μεγάλο σάντουιτς από την τσάντα του και δεν νοιαζόταν για τις πεινασμένες ματιές των εργατών.

Ο μικρός πρίγκιπας πλησίασε τον κύριο και του φώναξε: «Δεν νομίζετε πως ήσασταν λίγο σκληρός μαζί του;»

-Χα, χα! Σκληρός! Εγώ μικρέ αδιάκριτε, είμαι ένας από τους πιο πλούσιους ανθρώπους σε αυτόν τον πλανήτη. Κάνω ό,τι θέλω και ό,τι μου αρέσει, το κατάλαβες; του απάντησε κοφτά.

-Μα πλούσιος ή όχι, είστε άνθρωπος όπως κι εκείνος! Όλοι έχουν δικαιώματα κι ένα απ' αυτά είναι και η αξιοπρέπεια.

-Ίσοι; Χα! Καλό το αστείο! Βλέπετε αυτός ο άνθρωπος ζει χάρη σε μένα. Μπορώ να τον κάνω ό,τι θέλω εγώ και μπορώ να τον απολύσω όποια στιγμή θέλω.

Η Αρσινόη τράβηξε τον μικρό πρίγκιπα από το μανίκι και του ψιθύρισε στο αυτί: «Πάμε να φύγουμε. Δεν μου αρέσει καθόλου το μέρος αυτό». Ο μικρός πρίγκιπας της έγνεψε καταφατικά κι αμέσως έφυγαν αμίλητοι.

«Έχω μια ιδέα!», φώναξε ξαφνικά ο μικρός πρίγκιπας! Ανέβηκαν πάλι στο αεροπλάνο και κατευθύνθηκαν σε έναν άλλο πλανήτη -τον πλανήτη των παραμυθιών- όπου ζούσαν όλοι οι ήρωες των παραμυθιών. Η Αλίκη με το γαλάζιο φόρεμά της, τα τρία γουρουνάκια, η Κοκκινোসκουφίτσα με τον κόκκινο μανδύα της, ο Χάρι Πότερ με τον Ρον και την Ερμιόνη και πολλοί άλλοι. Όλοι κοίταζαν το αεροπλάνο καθώς προσγειώνονταν. Ο μικρός πρίγκιπας άρχισε να τους μιλάει για τις αδικίες στον παράξενο πλανήτη ΣΒΑ 8 και όλοι με μια φωνή αποφάσισαν να τον βοηθήσουν. «Με την βοήθεια των ηρώων και των παιδιών είμαι σίγουρος πως θα πετύχουμε», είπε ο μικρός πρίγκιπας.

Μόνο όταν είμαστε όλοι ίσοι και αγαπημένοι μπορούμε να προοδεύσουμε και να είμαστε χαρούμενοι. Έτσι, ακόμα και ο «σκληρόκαρδος» κύριος πήρε το μάθημά του και κατάλαβε πόσο άσχημη ήταν η συμπεριφορά του και άλλαξε κι αυτός. Τώρα ο πλανήτης τους ονομάστηκε «Πλανήτης Αξιοπρεπούς εργασίας» και όλοι έζησαν ευτυχισμένοι κι αγαπημένοι.

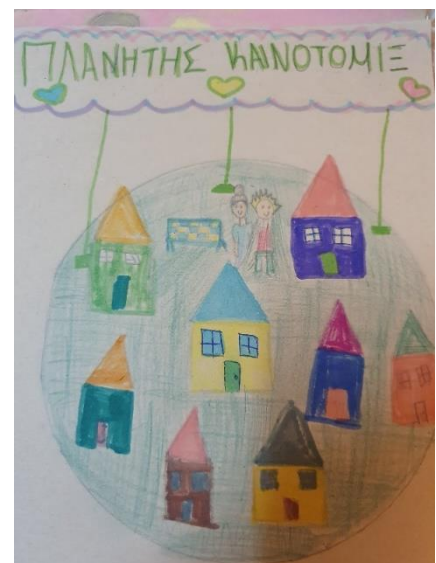
Μετά τον όγδοο πλανήτη έφτασα σε ένα πολύ παράξενο πλανήτη, που όμοιό του δεν είχα ξαναδεί. Ευτυχώς μόλις κατέβηκα, είδα από μακριά ένα κορίτσι να έρχεται κοντά μου.

Ήταν ένα γλυκό, πανέμορφο κορίτσι με μαύρα μακριά μαλλιά. Η αλήθεια είναι πως ήμουν φοβισμένος, αλλά και μόνο που την κοίταξα άρχισα να ηρεμώ.

- Καλημέρα.
- Καλημέρα κύριε.
- Πώς σε λένε;
- Ντάλια. Εσείς ποιος είστε;
- Είμαι ο Μικρός Πρίγκιπας. Ντάλια, μπορείς να μου πεις πού βρίσκομαι; Είναι τόσο παράξενος αυτός ο πλανήτης.
- Φυσικά! Βρίσκεσαι στον πλανήτη Καινοτομίξ.
- Πολύ παράξενο αυτό το όνομα. Πρώτη φορά το ακούω...
- Είναι ο πλανήτης που όλα είναι καινοτόμα. Τα πάντα είναι φτιαγμένα από ανακυκλώσιμα υλικά. Ακόμη και τα σπίτια μας. Για να καταλάβεις καλύτερα, ένα σπίτι χρειάζεται 15 λεπτά για να φτιαχτεί. Θες να σε πάρω να δεις; Όλοι οι άνθρωποι εδώ είναι πολύ φιλικοί.
- Φυσικά και θέλω να πάω. Είμαι πολύ περίεργος.

Η Ντάλια με πήρε από το χέρι και προχωρήσαμε μέχρι να συναντήσουμε τα πρώτα σπίτια. Όλα ήταν φτιαγμένα με ανακυκλώσιμα υλικά και συναρμολογημένα. Είχαν διάφορα χρώματα, όλα χαρούμενα.

- Μα είναι υπέροχα Ντάλια μου; Δε σε ρώτησα όμως. Πώς βρεθήκατε εδώ;
- Μικρέ μου πρίγκιπα, όλοι και όλες είμαστε πρόσφυγες. Φύγαμε από τη Γη, γιατί μετά από τον πόλεμο που βιώσαμε στην πατρίδα μας αναγκαστήκαμε να φύγουμε από τη χώρα μας και καμία άλλη χώρα δε μας δεχόταν. Περνούσαμε πολύ δύσκολα. Ζούσαμε σε άθλιες συνθήκες. Έτσι, κάποια παιδιά από το Δημοτικό Σχολείο Κοφίνου, μας έδωσαν την ιδέα να κατοικήσουμε σε αυτό τον πλανήτη. Επειδή ανάμεσά μας ζουν σπουδαίοι επιστήμονες, σκέφτηκαν να φτιάξουμε τα σπίτια μας, τα σχολεία μας και τα τρένα μας με καινοτόμα υλικά, φιλικά προς το περιβάλλον. Έτσι παίρνουμε τα σκουπίδια που πετάνε στη Γη και τα κάνουμε αντικείμενα χρήσιμα για μας.
- Μα αυτό είναι υπέροχο. Είστε ευτυχισμένοι εδώ;
- Σίγουρα ζούμε καλύτερα από τον τρόπο που ζούσαμε στη Γη, χωρίς πολέμους και είμαστε αγαπημένοι. Κάποιες φορές, όταν νοσταλγούμε τη Γη, παίρνουμε το διαστημόπλοίο μας και πηγαίνουμε εκεί. Έχουμε φιλικές σχέσεις και βοηθάμε ο ένας τον άλλο.
- Ντάλια θα ήθελες να γίνεις φίλη μου;
- Φυσικά! Και το ρωτάς;
- Σε ευχαριστώ πολύ για όλα! Τώρα πρέπει να φύγω. Με περιμένει ένας άλλος πλανήτης. Αλλά να είσαι σίγουρη πως σύντομα θα είμαι ξανά κοντά σου. Πάρε και αυτό το σάλι για να με θυμάσαι.
- Εγώ σε ευχαριστώ Μικρέ μου Πρίγκιπα. Να ξέρεις πως θα σε έχω πάντα στην καρδιά μου.

Έτσι έφυγα από τον πλανήτη Καινοτομίξ. Σίγουρα σύντομα θα βρω τρόπο να μιλήσω και πάλι με τη φίλη μου τη Ντάλια. Πρέπει όμως πρώτα να βρω έναν τρόπο να πείσω και τους ανθρώπους να μη διώχνουν τους πρόσφυγες και σίγουρα να σταματήσουν τους πολέμους.

-Ο δέκατος πλανήτης είναι ο πιο χρωματιστός που έχω δει μέχρι τώρα!

-Τι εννοείς, Μικρέ Πρίγκιπα;

Ο Μικρός Πρίγκιπας συνεχίζει να εξιστορεί στην αγαπημένη του Αρσινόη, όλα όσα είδε και του έκαναν εντύπωση στο ταξίδι του.

-Να... περπατούσες στους δρόμους και συναντούσες ανθρώπους που όχι μόνο είχαν διαφορετικό χρώμα δέρματος, αλλά και ο τρόπος που ντύνονταν μαρτυρούσε διαφορετικούς πολιτισμούς και κουλτούρες. Ωστόσο, όλα έδεναν αρμονικά μεταξύ τους και τίποτε δεν εμπόδιζε τους κατοίκους αυτού του Πλανήτη να βοηθούν ο ένας τον άλλο, να συνδιοργανώνουν γιορτές και φεστιβάλ, να τιμούν σπουδαίους ανθρώπους και να σέβονται τα δικαιώματα.

-Μα πώς γίνεται αυτό; Είναι σα να μου λες ότι στον ΣΒΑ 10 είναι όλοι ίσοι ανεξάρτητα από καταγωγή, οικονομική κατάσταση, φύλο, εθνικότητα, θρησκεία, αναπηρία.

-Ναι, Αρσινόη, έτσι είναι! Για όσο διάστημα έμεινα εκεί, δεν είδα κανέναν να ενδιαφέρεται αν ο διπλανός του έχει διαφορετική θρησκεία, αν το χρώμα του δέρματός του είναι άσπρο ή μαύρο, αν γεννήθηκε στον ΣΒΑ 10 ή ήρθε από άλλον πλανήτη. Οι νόμοι είναι ίδιοι για όλους και τηρούνται.

-Α! έχουν κι εκεί μετανάστες;

-Μα φυσικά! Οι διαπλανητικές μετακινήσεις πληθυσμών έγιναν πολύ πιο πριν από τις μετακινήσεις πληθυσμών στη Γη. Και τα προβλήματα που αντιμετωπίζετε εσείς τώρα τα αντιμετώπισαν εκείνοι παλιότερα.

-Και πώς καταφέρνουν να συμβιώνουν αρμονικά;

-Καταλαβαίνουν πως όλοι έχουν τις ίδιες ανάγκες. Όλοι χρειάζονται τροφή, στέγη, ασφάλεια, εργασία, επικοινωνία με τους άλλους πολίτες, σεβασμό της προσωπικότητάς τους, δίκαιη αντιμετώπιση.

Έτσι έπαψαν να υπάρχουν φτωχές και πλούσιες περιοχές, φτωχοί και πλούσιοι κάτοικοι. Κανείς πια δε νιώθει αδικημένος και δε ζηλεύει. Η ασφάλεια και η προστασία του Πλανήτη είναι υπόθεση όλων!

Τα αγαπημένα του χελιδόνια τον άφησαν τώρα σε έναν άλλο πλανήτη. Κοιτάζοντας από ψηλά του φάνηκε διαφορετικός από τους υπόλοιπους.... Υπήρχαν κατάφυτα, πυκνά δάση. Τα πουλιά τιτίβιζαν χαρούμενα και πετούσαν από το ένα κλαδί στο άλλο! Τα σκιουράκια έπαιζαν και έκαναν κούνια στα κλαδιά των δέντρων! Μα τι όμορφος πλανήτης ήταν αυτός!!!

Τότε τον πλησίασαν παραξευεμένα κάτι παιδάκια που τον είδαν να καταφθάνει με τα χελιδόνια του.

«Ποιος είσαι;» ρώτησαν καθώς τον κοιτούσαν με τα κατακόκκινα από το παιχνίδι μαγουλά τους.

«Είμαι ο μικρός Πρίγκιπας. Ταξιδεύω σε όλο τον γαλαξία μαζί με τα χελιδόνια μου».

«Και τι ζητάς εδώ;» τον ξαναρώτησαν.

«Μου είπαν για τον πλανήτη 11 και ήρθα να δω με τα ίδια μου τα μάτια αν όσα έμαθα είναι αλήθεια».

«Και τι σου είπαν δηλαδή;» απόρησαν εκείνα λαχανιασμένα από το τρέξιμο.

«Άκουσα ότι ο πλανήτης 11 ήταν ένας μουντός και γκρίζος πλανήτης. Ότι παντού υπήρχαν άσχημα εργοστάσια με αποπνικτικούς καπνούς. Ότι οι θάλασσες ήταν μολυσμένες και ότι τα δάση είχαν καταστραφεί!»

«Αλήθεια σου είπαν!» του λέει ένα 10χρονο αγόρι. «Έτσι ήταν. Πριν από κάποια χρόνια ο πλανήτης 11 ήταν αυτό που περιέγραφες πριν. Τότε λοιπόν, οι μεγάλοι αυτού του πλανήτη αποφάσισαν να κάνουν κάτι για να αλλάξουν όλα».

«Και τότε έγινε κάτι μαγικό» πρόσθεσε μια μικρή ξανθούλα που παρακολουθούσε την κουβέντα μας.

«Οι μεγάλοι αυτής της γης δώσανε την εξουσία στα παιδιά και τα άφησαν να προτείνουν λύση και να φτιάξουν έναν πλανήτη όπως τους αρέσει.»

«Τα παιδιά τότε», είπε το ψηλό αγόρι «αποφάσισαν ότι θα ήθελαν έναν πλανήτη όμορφο και ασφαλή για όλα τα πλάσματά του. Έναν πλανήτη ΠΡΑΣΙΝΟ ΚΑΙ ΓΑΛΑΖΙΟ».

«Έτσι λοιπόν» είπε πάλι η μικρή ξανθούλα «άρχισαν να σκέφτονται όλοι πως μπορεί να γίνει αυτό. Άρχισαν τότε να ανακυκλώνουν τα σκουπίδια τους, να ψάχνουν τρόπους εξοικονόμησης ενέργειας, να φροντίζουν τις παραλίες και να δημιουργούν ζώνες πυροπροστασίας στα δάση μας. Και να τώρα το αποτέλεσμα. Δεν υπάρχουν πια σκουπίδια και μολυσμένες θάλασσες. Δεν υπάρχουν καμένα δάση και ζώα υπό εξαφάνιση.

Οι πόλεις μας πλέον είναι ΒΙΩΣΙΜΕΣ, είναι ανθρώπινες!»

«Τα όσα έμαθα σήμερα κοντά σας» είπε με συγκίνηση ο μικρός Πρίγκιπας «είναι υπέροχα! Τα παιδιά έδωσαν την λύση και αυτός ο πλανήτης από μουντός και γκρίζος έγινε πράσινος και γαλάζιος! Τι ομορφιά και ηρεμία υπάρχει εδώ! Από τους πιο όμορφους πλανήτες που επισκέφθηκα ποτέ μου!»

«Έτσι είναι», είπαν τα παιδιά.

«Μα πολλή ώρα κουβεντιάζουμε. Νομίζω ήρθε η ώρα να παίξουμε κρυφτό. Τι λες, παίζεις μαζί μας μικρέ πρίγκιπα;»

«Θα το ήθελα πολύ αλλά θα πρέπει να φύγω. Πρέπει να ολοκληρώσω το ταξίδι μου και να επιστρέψω στον πλανήτη μου τον B612. Άλλωστε με περιμένει και το τριαντάφυλλό μου!»

«Εντάξει τότε του είπε το ψηλό αγόρι! Καλή επιστροφή να έχεις! Να πεις σε όλους την ιστορία για τον πλανήτη 11! Πως τα παιδιά κατάφεραν αυτό που έμοιαζε ακατόρθωτο! Γεια σου μικρέ Πρίγκιπα!»

Όλα τα παιδιά έφυγαν για να συνεχίσουν το παιχνίδι τους. Ο μικρός Πρίγκιπας αγνάντεψε λίγο ακόμα και άρχισε να ετοιμάζεται για την αναχώρησή του. Τότε είδε την μικρή ξανθούλα να τον κοιτάζει.

«Τι συμβαίνει;» τη ρώτησε με απορία. «Ήθελα να δω πως θα πετάξεις πάλι με τα χελιδόνια σου. Ωραία θα είναι, ε;» «Είναι πολύ ωραία. Έχεις δίκιο!» Ο μικρός πρίγκιπας φώναξε στα χελιδόνια κι αυτά ήρθαν αμέσως κοντά του. Έπιασε το σχοινιά και ξεκίνησε το ταξίδι του

στους άλλους πλανήτες. Τότε θυμήθηκε ότι δεν ρώτησε την μικρή πως την λένε. Γύρισε κάτω το κεφάλι του και την είδε να τον κοιτάζει μαγεμένη.

«Δεν σε ρώτησα πως σε λένε» της φώναξε από ψηλά

«Ελπίδα» του είπε εκείνη με ένα χαμόγελο.

«ΕΛΠΙΔΑ» ψιθύρισε και ο μικρός πρίγκιπας καθώς πετούσε όλο και πιο ψηλά. «Πώς αλλιώς;»

Οι χαρταετοί πέταξαν ψηλότερα εκείνη τη Σαρακοστή. Ένωσαν τις ουρές τους και σπρώχνοντας ο ένας τον άλλον ανέβαιναν όλο και πιο ψηλά δημιουργώντας ένα πολύχρωμο χαλί. Ο Μικρός Πρίγκιπας όταν το είδε ενθουσιάστηκε και πήδηξε στο χάρτινο πουλί. Ο γιγάντιος χαρταετός από το βάρος του Μικρού Πρίγκιπα άρχισε να κατεβαίνει ώπου ο Μικρός Πρίγκιπας κατάλαβε ότι θα προσγειωνόταν σε μια μεγάλη αυλή. Πρώτα τον είδαν τα σπουργίτια.

-Τι είναι αυτό; Ποιος είσαι και τι κάνεις εδώ; ρώτησαν.

-Γεια σας όμορφα μου σπουργιτάκια! Είμαι ο Μικρός Πρίγκιπας.

-Καλωσόρισες στον κόσμο μας, είπαν όλα μαζί τα σπουργίτια.

-Καλώς σας βρήκα! Τι κάνετε εδώ;

-Είμαστε εδώ και μαζεύουμε τα ψίχουλα που αφήνουν τα παιδιά και τα τρώμε, είπε η Σπουργιτούλα.

-Παλιά βρίσκαμε σάντουιτς ολόκληρα, φρούτα και λαχανικά, είτε ο Σπορούλης.

-Τώρα το πολύ πολύ να βρούμε κανένα μικρό ντοματίνι που το άφησε κάποιο παιδί κατά λάθος, πρόσθετε όλο παράπονο η Σπουργιτούλα.

-Μα αφού παλιά είχε φαγητά τώρα γιατί δεν έχει; απόρησε ο Μικρός Πρίγκιπας.

Η θεία Σπουργιτίνα ανάλαβε να εξηγήσει:

-Τα παιδιά τώρα μαθαίνουν για το περιβάλλον και τη σωστή κατανάλωση. Μαθαίνουν ότι όσα βρίσκονται γύρω τους δεν είναι μόνο δικά τους αλλά ανήκουν και στις γενιές που θα ζήσουν αργότερα σε αυτόν τον πλανήτη. Τα παιδιά δεν πετάνε πλέον το κολατσιό τους επειδή φέρνουν από το σπίτι τους μόνο την ποσότητα που θα φάνε, ούτε λιγότερο ούτε περισσότερο.

-Μα αυτό είναι θαυμάσιο! είτε ο Μικρός Πρίγκιπας.

-Όχι για μας! Είπαν όλο παράπονο τα σπουργίτια. Τέλος πάντων. Θέλεις να σε ξεναγήσουμε προτού βγουν τα παιδιά διάλειμμα; τον ρώτησαν.

-Α όλα κι όλα! Την ξενάγηση θα την κάνω εγώ, είτε η Ζουζού, η Ψιψίνα.

-Πολύ ωραία! Τι κάνεις κομψή μου γατούλα;

-Δίαιτα....

-Τι εννοείς δίαιτα, δεν ήξερα ότι οι γάτες κάνουν δίαιτα...

-Ούτε κι εγώ, αλλά από τότε που τα παιδιά έκαναν μαθήματα για τη σωστή καταναλωτική συμπεριφορά έχω μείνει η μισή... Γουργουρίζει η κοιλίτσα μου ολημερίς... Τι λες αρχίζουμε την ξενάγηση;

-Τι θα μου δείξεις πρώτα Ζουζού;

-Θα σου δείξω τους σκουπιδοτενεκέδες! Αυτό είναι το μεγάλο μου πρόβλημα... είτε στενοχωρημένη η Ζουζού.

-Μα γιατί, δεν καταλαβαίνω... Μήπως βρωμάνε; ρώτησε ο Μικρός Πρίγκιπας.

-Όχι, απλά δεν έχουν μέσα φαγητό γιατί τα μικρά κακομαθημένα σπάνια ρίχνουν πια μέσα κανένα σαλαμάκι ή κανένα τυράκι.

-Και πού βάζουν τα σκουπίδια από το φαγητό τους;

-Άσε καλύτερα, απάντησαν με μια φωνή τα περιστέρια. Ήμασταν βασιλιάδες σε αυτή την αυλή. Τώρα κι εμείς δίαιτα. Πάμε πιο πέρα στην τάξη Δ'1 και θα καταλάβεις καλύτερα.

-Ωωω! Αυτό που βλέπω είναι θαυμάσιο, είτε ο Μικρός Πρίγκιπας. Τα παιδιά έμαθαν λοιπόν για την ανακύκλωση, τη μείωση και την επαναχρησιμοποίηση. Μέσα σε όλα αυτά έμαθαν και για την κομποστοποίηση όπως βλέπω στις πινακίδες τους.

-Ναι, είπαν τα περιστέρια. Επίσης, τα παιδιά μίλησαν με τους γονείς τους και τους βάζουν μόνο τα φαγητά που προτιμούν να τρώνε και έτσι τρώνε ό,τι φέρουν από το σπίτι τους.

-Και αν κάτι τους πέσει χάμω ή έχουν χορτάσει τα μαζεύουν και τα κάνουν κομποστοποίηση. Με τον τρόπο αυτό διατηρούν την αυλή του σχολείου τους καθαρή και εμπλουτίζουν το χώμα στο δασάκι, στον κήπο και στον λαχανόκηπό τους, πρόσθεσε η Ζουζού.

-Φανταστικά! Από την υπερκατανάλωση και την αλόγιστη σπατάλη άρχισαν να συμπεριφέρονται ορθότερα! Χάρηκα πολύ με αυτά που είδα! Όσο για σας καλά μου σπουργίτια, περιστεράκια και γατούλα είμαι σίγουρος πως αν τους το ζητήσετε θα σας δίνουν φαγητό. Είναι όμως ώρα να φύγω...

-Εγώ θα σε πάω όπου θες, απάντησε ο Κύπρος το αγρινό. Πρώτα πρώτα όμως θα σε πάω σε ένα καλό εστιατόριο.

-Καλή ιδέα επειδή άρχισα να πεινάω, είπε ο Μικρός Πρίγκιπας. Ξεκίνησαν και ο Μικρός Πρίγκιπας θαύμασε τον λαμπερό ήλιο και την καταγάλανη θάλασσα. Του έκανε εντύπωση η φιλοξενία και η ομορφιά. Όταν έφτασαν στο εστιατόριο ενθουσιάστηκε με τις γεύσεις και τα φαγητά.

-Έχετε και του πουλιού το γάλα, θεσπέσια φαγητά και ωραία γλυκά! Όμως δεν κατάλαβα τι είναι αυτά τα δέματα εκεί πέρα.

-Αυτά είναι δέματα για τα άτομα που δυσκολεύονται να εξασφαλίσουν το φαγητό τους, απάντησε ο Κύπρος το αγρινό. Πολλά εστιατόρια και αρτοποιεία πλέον χαρίζουν το φαγητό που τους μένει σε ανθρώπους που το χρειάζονται. Λειτουργούν σαν τράπεζες φαγητού.

-Εξαίσια! Πέρασα μια θαυμάσια μέρα μαζί σας! Φεύγω από τον πλανήτη Καταναλωτάκι πολύ χαρούμενος αφού εδώ οι άνθρωποι άρχισαν να κάνουν υπεύθυνη κατανάλωση. Κύπρο, τώρα που έχω εξημερώσει τόσα πλάσματα εδώ θα έρχομαι συχνά. Καλή αντάμωση!

-Καλή αντάμωση Μικρέ μου Πρίγκιπα!

Τα ταξίδια του μικρού πρίγκιπα δεν έχουν τελειωμό... Ταξιδεύοντας χιλιάδες έτη φωτός στο διάστημα, με τον καλό του φίλο Σουίφτη, το διαστημικό πουλί, και την φίλη του την Αρσινόη, συνάντησαν έναν μικροσκοπικό πλανήτη, τον πλανήτη ΣΒΑ13... Μπορεί να ήταν μικροσκοπικός, μα ήταν τόσο εντυπωσιακός...!!! Από την αγωνία του ο μικρός πρίγκιπας να φτάσει στον πλανήτη ΣΒ13 όσο πιο γρήγορα γίνεται, ζήτησε από τον Σουίφτη να κάνει έναν επικίνδυνο ελιγμό με αποτέλεσμα να προσγειωθούν κάπως άτσαλα...

-Μα καλά, ήταν ανάγκη να προσγειωθούμε τόσο απότομα; Τρόμαξα, είπε η Αρσινόη.

-Αρσινόη, ξέρεις ότι μου αρέσει να πηγαίνω σε μέρη που υπάρχουν σπουδαίοι άνθρωποι και να κάνω καινούργιους φίλους, απάντησε ο μικρός πρίγκιπας. Μα πού πήγαν όλοι; Δεν είναι κανείς εδώ; Κρίμα, είναι τόσο όμορφα....!

-Ευθύς ο Σουίφτη άπλωσε την πελώρια φτερούγα του γνέφοντάς του προς τα δεξιά...

-Μα ποια είναι αυτά το παιδιά; Τα γνωρίζεις, ρώτησε η Αρσινόη.

-Αμέ... Αμέ.... Είναι οι μικροί που σας έλεγα... Αυτός ο μικρούλης μαζί με την φίλη του, κατάφεραν να αλλάξουν τα πάντα απάνω σ' αυτόν τον πλανήτη....! Δεν είναι φοβερό; Πάμε όμως να τους γνωρίσουμε, μην στέκεστε...

Σχεδόν τρέχοντας έφτασαν στα μικρά παιδιά και συστήθηκαν...

-Ξέρω είναι κάπως μονότονα εδώ, πράσινος πλανήτης, πράσινος ουρανός, πράσινοι άνθρωποι, είπε η μικρή ενώ πότιζε κάποια δέντρα...

-Όχι, αντιθέτως, φώναξαν με μια φωνή η Αρσινόη και ο μικρός πρίγκιπας... Είναι όλα πολύ όμορφα εδώ....!

-Ελάτε τότε... Πάμε να σας δείξουμε τον πλανήτη μας....!

Καθώς περπατούσαν παρατήρησαν πως όντως όλα γύρω τους είναι πράσινα... Πράσινα κτίρια, σχολεία, πράσινοι άνθρωποι....!

Ο μικρός πρίγκιπας ρώτησε πως κατάφεραν να έχουν έναν τόσο όμορφο πλανήτη και μια τέτοια φιλία μεταξύ τους...

-Μα τα πράγματα είναι εύκολα καλοί μου φίλοι... Αρκεί να αντιλαμβάνεται κανείς τα πράγματα γύρω του με την καρδιά και την ψυχή, χωρίς να παρασύρεται από όσα απλά βλέπει....! Όσο για την φιλία μας χτίστηκε μέσα από την καλή διάθεση, την αγάπη, την αφοσίωση, την ειλικρίνεια, την εμπιστοσύνη, την κατανόηση και την υπευθυνότητα απέναντι στον άλλον...!

-Δηλαδή; Ρώτησε ο μικρός πρίγκιπας...

-Να, για παράδειγμα, εμείς εδώ σιχαθήκαμε να βλέπουμε όλα τα άσχημα που γίνονται στον πλανήτη Γη και αποφασίσαμε στον δικό μας πλανήτη να μην κάνουμε τα ίδια λάθη....!

-Και για πες... Πώς τα καταφέρατε;
-Ευκολάκι, απάντησε ο μικρούλης... Εγώ με τη φίλη μου δώσαμε το καλό παράδειγμα στους υπόλοιπους εδώ πέρα και τώρα όλοι μαζί μέσα από την συζήτηση και τη συνεργασία κρατάμε τον πλανήτη μας πράσινο ενάντια στην κλιματική αλλαγή...

-Δηλαδή;;;

-Είπαμε... Ευ κο λά κι....!!! Χρησιμοποιούμε προϊόντα εξοικονόμησης ενέργειας... Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Όλοι στα σπίτια μας έχουμε ηλιακή ενέργεια...

Δεν αφήνουμε το νερό να τρέχει άσκοπα... Χρησιμοποιούμε μόνο ποδήλατο και περπάτημα για να κινηθούμε... Κάνουμε ανακύκλωση... Επαναχρησιμοποίηση... Η κατανάλωση τροφίμων που παράγονται τοπικά, όλα αυτά βοηθούν... Έτσι έχουμε και μείωση του όγκου απορριμμάτων...

-Χμμ... Έτσι λοιπόν εξηγούνται όλα, είπε χαμογελώντας ο μικρός πρίγκιπας... Και όλο αυτό το πράσινο, βοηθά κάπου;

-Μα εννοείται αυτό, απάντησε η μικρούλα... Τα δέντρα και τα φυτά στον πλανήτη μας, απελευθερώνουν αέρια και βοηθούν να σχηματίζονται σύννεφα στον ουρανό, αποκρούοντας έτσι την ηλιακή ακτινοβολία..

-Πραγματικά σας θαυμάζω, αναφώνησε ο μικρός πρίγκιπας....! Είστε υπέροχοι....! Και τα ονόματά σας; Εσείς δε μας είπατε...

-ΕΥΚΟΛΑΚΙΙΙΙΙΙΙ, φώναξαν χαμογελώντας οι δυο φίλοι... Αειφορούλης και Ελπίδα.....!!!

Ο μικρός πρίγκιπας ήταν τόσο χαρούμενος που έκανε φίλους του αυτά τα δύο παιδιά... Είχε εντυπωσιαστεί πολύ με όλα αυτά που έμαθε...

Ο Μικρός Πρίγκιπας μαζί με την αλεπού, συνέχισαν το ταξίδι τους στους πλανήτες και με τη βοήθεια των φίλων τους που ήταν τα μαγικά πολύχρωμα φλαμίνγκο με τα μεγάλα δυνατά φτερά από στρας, ταξίδευαν στο διάστημα, μέχρι που από μακριά είδαν έναν πλανήτη γαλάζιο με πανέμορφα δελφίνια να κολυμπούν γύρω του...

Παραξενεμένοι πλησίασαν και φτάνοντας αντίκρισαν έναν πλανήτη που δεν είχε πουθενά στεριά αλλά είχε παντού έναν πανέμορφο πολύχρωμο βυθό γεμάτο από κάθε λογής ψάρια, συνηθισμένα αλλά και παράξενα, με πολύτιμες γυαλιστερές φωσφορίζε πέτρες, με διαμάντια, κοράλλια, κοχύλια, δελφίνια, καλαμάρια, τσούχτρες, θαλάσσιους μονόκερους, όμορφες γοργόνες, σουπιές, θαλάσσιους δεινόσαυρους, πολλά πράσινα φύκια....Το νερό ήταν κρυστάλλινο και πεντακάθαρο και όλα αυτά τα πλάσματα κατοικούσαν σε ολόκληρες πολιτείες από παλάτια και τεράστια κάστρα...

Ο Μικρός Πρίγκιπας φόρεσε μια ειδική στολή για να μπορεί να αναπνέει και έδωσε και μία στην αλεπουδίτσα του και μαζί βούτηξαν στο βυθό. Βρήκαν τον αρχηγό, που ήταν το πιο μεγάλο δελφίνι ο οποίος τους είπε το μεγάλο πρόβλημα του πλανήτη του, του Ομορφόνιου ή ΣΒΑ14. Τους είπε λοιπόν ότι από την άλλη πλευρά του πλανήτη, ζούσαν σε ένα σκουπιδονήσι, οι άνθρωποι, που ακόμα δεν έχουν καταλάβει την αξία του περιβάλλοντος και έχουν μολύνει τα πάντα πετώντας πλαστικά και σκουπίδια και καίγοντας τα δάση τους. Ο θαλάσσιος κόσμος είχε απελπιστεί. Ότι προσπάθεια κι αν έκαναν, δεν κατάφεραν να πείσουν τους ανθρώπους να σταματήσουν την καταστροφή.

Έτσι αποτραβήχτηκαν σ αυτή την πλευρά που όλα ήταν ακόμη καθαρά όμως ήταν σίγουροι ότι σε λίγα χρόνια, θα καταστρέφονταν και ο βυθός τους....

Ο μικρός Πρίγκιπας αποφάσισε να τους βοηθήσει. Φτιάξανε αφίσες για να ενημερώσουν τους ανθρώπους, βγάλανε διαφημίσεις στην τηλεόραση, πήγανε στο ραδιόφωνο και μιλήσανε, μοίρασαν φυλλάδια με φωτογραφίες από ψάρια γεμάτα πλαστικά σκουπίδια, από χελώνες που τρώνε πλαστικές σακούλες, από σκουπιδονήσια... Αλλά και φωτογραφίες από τον υπέροχο και πεντακάθαρο βυθό τους... Τους μίλησαν για ανακύκλωση, μείωση και επαναχρησιμοποίηση, για ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, για κατανάλωση προϊόντων όχι περισσότερων από όσα χρειάζονται και για φύτευση δέντρων, λουλουδιών και φυτών... Ακόμη για την παράνομη αλιεία, την υπεραλίευση και τις καταστροφικές αλιευτικές πρακτικές και το κακό που προκαλούν....

Σιγά σιγά ο πλανήτης άλλαξε κι από σκουπιδονήσι έγινε ομορφονήσι... Πουθενά δεν υπήρχε μόλυνση, πλαστικά και όλα ήταν πεντακάθαρα.

Τα ψάρια ευχαρίστησαν τον μικρό πρίγκιπα και του ζήτησαν να μείνει μαζί τους... Όμως έπρεπε να φύγει και να βοηθήσει κι άλλους πλανήτες... Ανέβηκε πάνω στα πολύχρωμα, γυαλιστερά φλαμίνγκο, πήρε αγκαλιά την αλεπουδίτσα και πέταξε στο διάστημα ψάχνοντας τον επόμενο πλανήτη... Από μακριά χαιρέτησαν όλα τα ζωάκια του βυθού που κι αυτά τους χαιρέτούσαν....

Επόμενος προορισμός του Μικρού Πρίγκιπα ο αστεροειδής F15. Ο Μικρός Πρίγκιπας ανέβηκε στην πιο ψηλή βουνοκορφή του αστεροειδή και με όλη τη δύναμη της ψυχής του φώναξε δυνατά:

«Με ακούει κανείς; Είμαι μόνος, ψάχνω για έναν φίλο».

«Εγώ», αποκρίθηκε με λεπτή φωνή μια αλεπουδίτσα.

«Ψάχνω κι εγώ για έναν φίλο. Θέλω πολύ να γίνουμε φίλοι».

Οι δύο ήρωες έδωσαν τα χέρια και αγκαλιάστηκαν.

«Έλα να σου δείξω το μέρος όπου ζω», είπε η αλεπού στο νέο της φίλο και τον τράβηξε από το χέρι.

Το μέρος όπου ζούσε η αλεπουδίτσα ήταν το δάσος των γαλάζιων ονείρων.

Καθώς περπατούσαν ο Μικρός Πρίγκιπας έβλεπε τα καταπράσινα, ψηλά δέντρα και τα λουλούδια στο δάσος.

«Πόσο όμορφα δέντρα!! Στο δικό μου πλανήτη υπάρχουν κάτι τεράστια δέντρα, τα μπαομπάπ, που αν δεν τα ξεριζώσω κάθε μέρα θα πνίξουν τον πλανήτη μου. Και τα λουλούδια στο δάσος σου είναι πανέμορφα και μοσχομυρίζουν. Στον πλανήτη μου έχω μόνο ένα τριαντάφυλλο που είναι πανέμορφο και έχει πολύ κακούς τρόπους».

Η αλεπουδίτσα χαμογέλασε και είπε:

«Τα δέντρα στο δάσος μας δεν είναι μόνο πολύ όμορφα αλλά και πολύ καλοσυνάτα αφού επιτρέπουν σε πολλά ζωάκια να χτίσουν τη φωλιά τους είτε πάνω στα κλαδιά τους είτε στις κουφάλες τους όπως και η δική μου φωλιά». Ένα ζευγάρι όμορφες πέρδικες ξεπήδησαν από τη φωλιά τους και τους χαϊρέτησαν με ένα φτεροκόπημα. «Και τα λουλούδια μας δεν είναι μόνο όμορφα αλλά επιτρέπουν στις εργατικές μελισσούλες να φτιάξουν γλυκό μελάκι».

Ζουμ, ζουμ, ακούστηκαν οι μελισσούλες.

- Έλα καινούριε φίλε να σε κεράσουμε λίγο από το νόστιμο μελάκι μας.

Ο Μικρός Πρίγκιπας γεύτηκε το γλυκό μέλι και ευχαριστημένος υποκλίθηκε στις εργατικές μελισσούλες που δεν ήταν καθόλου, μα καθόλου ματαιόδοξες.

- Έλα, πάμε να γνωρίσεις και τους υπόλοιπους κατοίκους του δάσους μας.

Οι δύο φίλοι κατευθύνθηκαν σε ένα ξέφωτο. Τα αηδόνια άρχισαν να κελαηδούν μελωδικά δίνοντας το σύνθημα σε όλα τα ζωάκια να συγκεντρωθούν. Σε λίγο όλα τα ζωάκια ήταν εκεί. Το ελαφάκι με το ξαδερφάκι του το ζαρκάδι, η αρκούδα η καστανή που έψαχνε μέλι για να βρει, τα σκιουράκια με τις φουντωτές ουρίτσες, ακόμη και ο λύκος που ο Μικρός Πρίγκιπας νόμιζε ότι ήταν κακός.

«Χα!χα!χα!», γέλασε με δυνατή φωνή ο λύκος. «Εγώ κακός; Αυτό δεν είναι αλήθεια», είπε.

Τότε η αλεπού πήρε το λόγο και είπε:

«Όλα τα ζωάκια είναι απαραίτητα και συμβάλουν στη διατήρηση της ισορροπίας στη φύση. Ο καημένος ο κύριος λύκος είναι τόσο παρεξηγημένος. Τα προηγούμενα χρόνια τον κυνηγούσαν πάρα πολύ επειδή τον θεωρούσαν κακό και τώρα κινδυνεύει να εξαφανιστεί».

«Να εξαφανιστεί;» ξαφνιάστηκε ο Μικρός Πρίγκιπας. «Όταν είδα το πανέμορφο μέρος όπου ζείτε νόμιζα ότι δεν έχετε προβλήματα».

«Αυτό δεν είναι αλήθεια» είπαν τα ζωάκια. «Πριν ένα χρόνο το δάσος μας έπιασε φωτιά. Κάηκαν πολλά δέντρα και μαζί με αυτά και πολλές φωλιές. Χώρια που πολλά ζωάκια δεν έβρισκαν φαγητό.»

«Πόσο κρίμα», αναστέναξε ο Μικρός Πρίγκιπας.

«Και δεν είναι το μοναδικό μας πρόβλημα. Το νερό στο ποτάμι δεν είναι καθαρό γιατί οι άνθρωποι πετούν σκουπίδια, οι κυνηγοί έρχονται και μας κυνηγούν με τα όπλα τους ενώ άλλες φορές κόβουν και τα δέντρα. Η ζωή μας κινδυνεύει καθημερινά».

«Όλα αυτά είναι πολύ σοβαρά», είπε ο Μικρός Πρίγκιπας. «Πρέπει κάτι να σκεφτούμε, δε γίνεται αυτή η κατάσταση να συνεχιστεί».

Τότε όλοι μαζί κάθισαν και σκέφτηκαν και λύση βρήκαν στη στιγμή. Σύμμαχους θα έκαναν ποιους άλλους παρά τα παιδιά. Αυτά είναι τα μόνα που έχουν αγνή καρδιά.

Πέταξαν τότε τα πουλιά και μήνυμα έφεραν σε όλα τα παιδιά, ότι τα ζωάκια κινδυνεύουν και ότι άλλο πια δεν α-ντέχουν.

Μόλις το έμαθαν αυτό τα παιδιά, μέτρα αποφάσισαν να πάρουν πολύ δραστικά. Έτρεξαν αμέσως στο δάσος και καθάρισαν σκουπίδια και πλαστικά και κάδους ανακύκλωσης έβαλαν σε όλα τα σχολεία.

Φύτεψαν καινούρια δεντράκια ώστε τα ζωάκια να φτιάξουν καινούριες φωλιές και είπαν στους γονείς τους να προσέχουν τις πυρκαγιές. Πηγές ενέργειας συμβούλεψαν τους γονείς τους να χρησιμοποιούν καθαρές για να μην μολύνεται ο αέρας, τα νερά και τα ποτάμια.

Και έτσι η ισορροπία ξαναήρθε στον αστεροειδή F15 και τα ζωάκια έζησαν ήσυχα και ευτυχισμένα, χάρη στον μικρό Πρίγκιπα, στην αλεπού και στα παιδιά.

Ο Μικρός Πρίγκιπας συνέχισε το ταξίδι του... Με συντροφιά την αλεπού και τους υπάμενους φίλους του, τα πουλιά, έβαλε πλώρη για άλλους πλανήτες!! Όμως η ώρα περνούσε και πλανήτες δε φαινόταν..

-Λες να τελειώσαν οι πλανήτες; Λες να τους επισκέφθηκα όλους;

- Δε νομίζω.... Για πρόσεξε εκεί στο βάθος καλύτερα... κάτι φαίνεται.... κάτι κοκκινίζει!!!! Είπε η μικρή αλεπουδίτσα στον Πρίγκιπα.

- Μα αυτός δεν είναι πλανήτης.. μοιάζει με μια τεράστια καρδιά... που την αγκαλιάζει ένα ουράνιο τόξο... είναι δυνατόν;;;

- Και ποιος σου είπε ότι όλοι οι πλανήτες έχουν το ίδιο σχήμα; Έλα, ας πλησιάσουμε και θα δούμε..

-Γειά σας! Τι περίεργος που είναι ο πλανήτης σας;

-Καλώς ήρθατε στον καρδουλοπλανήτη μας ή αλλιώς στον πλανήτη της Ειρήνης!!! Από πού έρχεστε; Ποιοι είστε;

-Είμαι ο Μικρός Πρίγκιπας και αυτή είναι η φίλη μου η αλεπουδίτσα... Την έχω εξημερώσει και είμαστε φίλοι...!! Ταξιδεύουμε και φτάσαμε στον πλανήτη σας... Είναι τόσο διαφορετικός από τους άλλους...

-Μα αυτό ακριβώς ήταν που θέλαμε.... Να φτιάξουμε έναν πλανήτη διαφορετικό, που να μη μοιάζει με κανέναν..

-Δηλαδή; Ξέρετε πώς είναι οι άλλοι πλανήτες;

-Έχουμε ακούσει... Εμείς θέλουμε έναν πλανήτη ειρηνικό, χαλαρό, χαρούμενο, αγαπησιάρικο!!! Είμαστε όλοι φίλοι εδώ, παίζουμε αγαπημένα, δουλεύουμε αγαπημένα, νοιαζόμαστε ο ένας για τον άλλον...

-Κι αυτά εκεί τι είναι; Κανόνια;

-Ναι, κανόνια!! Μόνο που στον καρδουλοπλανήτη μας τα κανόνια πετάνε παγωτά και καραμέλες!!!

-Τι όμορφος που είναι ο καρδουλοπλανήτης σας!!!

Και τον αγκαλιάζει ένα ουράνιο τόξο;

- Ναι μας φωτίζει και μας γεμίζει με όμορφες σκέψεις! Αχ! Μικρέ Πρίγκιπα μπορείς να μείνεις μαζί μας όσο θέλεις με τη φίλη σου την αλεπού.

-Θα το ήθελα πολύ μα πρέπει να γυρίσω στη Γη. Θα πω τα νέα για τον όμορφο πλανήτη σας, τον πλανήτη της Ειρήνης!!!

- Καλό ταξίδι Μικρέ Πρίγκιπα.... Να ξανάρθεις! Θα σε περιμένουμε! Στο καλό!!!

- Αντίο φίλοι μου!!!

Ο μικρός πρίγκηπας μαζί με την αγαπημένη του αλεπού ξεκίνησε το ταξίδι του για τον τελευταίο πλανήτη που βρισκόταν στην περιοχή των αστεροειδών γύρω από τη Γη. Ήταν ο πλανήτης 17. Είχε σκοπό να είναι σύντομο το ταξίδι του, επειδή ήθελε να επιστρέψει στον πλανήτη Γη. Κατά τη διάρκεια των περιπλανήσεών του στους μακρινούς πλανήτες είχε ακούσει πως η ΓΗ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ.

Προσγειώθηκε κάπως απότομα σε ένα μονοπάτι. Προχώρησε κάπως διστακτικά. Ο δρόμος γίνονταν σιγά σιγά φαρδύς και ανηφορικός.

-Μικρέ Πρίγκηπα, κοίτα! είτε η μικρή αλεπουδίτσα. Ο μικρός πρίγκηπας γύρισε το βλέμμα του. Μπροστά του απλώνονταν μια πανέμορφη πολιτεία. Τα σπιτάκια ήταν όμορφα και καθαρά. Δέντρα, λουλούδια, ζωάκια... όλα ήταν χαρούμενα. Ο ουρανός ήταν καταγάλανος. Σ' ένα ποταμάκι που κυλούσε, μπορούσες να δεις τον εαυτό σου σαν σε καθρέφτη. Μαγεία! Θα ήταν πολύ ευτυχισμένο εδώ το τριαντάφυλλό μου, σκέφτηκε ο μικρός πρίγκιπας.

Όμως πριν προλάβει να τελειώσει τη σκέψη του, ένας δυνατός, πολύ δυνατός άνεμος φύσηξε. Τόσο δυνατός που η φίλη του η αλεπουδίτσα κρύφτηκε ανάμεσα στα πόδια του μικρού πρίγκηπα. Ξαφνικά ο ουρανός έγινε γκρίζος. Το πανέμορφο πεντακάθαρο ποτάμι μετατράπηκε σε μια ατέρμονη λωρίδα με σκουπίδια και νεκρά ζωάκια της θάλασσας. Μέχρι και τα πουλάκια, έπαψαν να πετάνε.

-Τι συμβαίνει; πρόλαβε να ρωτήσει η αλεπουδίτσα.

Μια μικρή χελωνίτσα που είχε προλάβει να κρυφτεί, απάντησε: -Δυστυχώς, όλα αυτά συμβαίνουν επειδή στη διπλανή πολιτεία κανείς δε φροντίζει τη φύση. Οι λίγοι κάτοικοι που ζουν εκεί μολύνουν το περιβάλλον, αδιαφορούν για τα φυτά, τα ζώα, την ατμόσφαιρα, ακόμα και για τα παιδάκια τους. Πολλές φορές τα αφήνουν χωρίς τροφή και νερό. Ο βασιλιάς τους είναι μαλωμένος με τον δικό μας βασιλιά. Έτσι φαντάζει μάταιο να φροντίζουμε εμείς και αυτή την πολιτεία.

Η μικρή χελωνίτσα έκρυψε το κεφαλάκι στο καβούκι της

απογοητευμένη. Στον μικρό πρίγκηπα φάνηκε σαν να δάκρυσε. Δακρύζουν οι χελώνες; αναρωτήθηκε.

Ο μικρός πρίγκηπας βυθίστηκε στις σκέψεις του...

-Το βρήκα, βροντοφώναξε. Αυτή είναι η λύση.

Η συνεργασία!

-Η συνεργασία! φώναξε και η αλεπού.

-Νομίζω πως και στον πλανήτη ΓΗ, το ίδιο συμβαίνει.

Οι άνθρωποι δεν μπορούν να συνεργαστούν για να σώσουν τον πλανήτη τους! Μικρή μου αλεπουδίτσα πήγαινε να συμβουλέψεις τη χελωνίτσα και τα υπόλοιπα ζώα του πλανήτη 17, να πείσουν τους βασιλιάδες τους, να συνεργαστούν. Αμέσως μετά, φεύγουμε για τη ΓΗ.

Ο πλανήτης ΓΗ μάς έχει ανάγκη. Πρέπει να πείσουμε τους ανθρώπους, μικρούς και μεγάλους πως η Γη για να σωθεί θα πρέπει όλοι οι άνθρωποι να είναι ενωμένοι και αγαπημένοι και να έχουν στο μυαλό τους ένα σχέδιο-στόχο στην τσέπη τους. Να! όπως έχω εγώ. Και έβγαλε το σκίτσο με το αρνάκι και το πρώτο του σχέδιο, τον ελέφαντα που τον είχε καταβροχθίσει ο βόας...

Η αλεπού πάντα στήριζε τον μικρό Πρίγκιπα στις αποφάσεις του!

ΠΙΣΤΕΥΕ, όμως, ότι οι άνθρωποι δεν είναι ακόμα έτοιμοι για να συμφιλιωθούν, να πάψουν να επιδιώκουν μόνο το κέρδος και το προσωπικό τους συμφέρον, αδιαφορώντας για τους συνανθρώπους τους και για το μέλλον του πλανήτη.

ΠΙΣΤΕΥΕ ότι είναι έξυπνοι και χαρισματικοί αλλά αχάριστοι κι εγωιστές ταυτόχρονα.

Μα πάνω απ' όλα, ΠΙΣΤΕΥΕ πως οι άνθρωποι -σαν ξεχωριστά πλάσματα που είναι- έχουν στο βάθος της ύπαρξής τους «τον σπόρο του καλού».

Κάποιος όμως πρέπει να βρει αυτό τον σπόρο και να τον «ποτίσει» με αρχές και ιδανικά για να βλαστήσει και να καρπίσει την καλοσύνη και την αγάπη σε όλους τους ανθρώπους.

Αυτόν ακριβώς τον ρόλο ανέλαβε ο μικρός Πρίγκιπας με τη στήριξη και τη βοήθεια της αλεπούς.

Κάλεσε παιδιά από όλες τις χώρες του κόσμου γιατί ήξερε ότι μόνο τα παιδιά μπορούν να τον καταλάβουν!!! Τους διηγήθηκε τις περιπέτειές του κι όλα όσα έμαθε στα ταξίδια του και με πολύ απλά λόγια τους εξήγησε τι έπρεπε να κάνουν και ζήτησε τη βοήθειά τους.

Τα παιδιά, λοιπόν, θα αναλάβουν να δείξουν στους μεγάλους πως δεν μπορεί να μιλάνε για ειρήνη και να φτιάχνουν συνεχώς όπλα, να πετάνε τρόφιμα όταν κάποιοι άλλοι δίπλα τους δεν έχουν να φάνε, να βυθίζονται στα πλούτη όταν κάποιοι συνάνθρωποί τους δεν έχουν ούτε στέγη, ούτε υγεία, ούτε μόρφωση. Θα διακηρύξουν με κάθε τρόπο πως όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι και όλοι έχουμε δικαίωμα σε μια δεύτερη ευκαιρία για να φτιάξουμε τον κόσμο που θέλουμε για να ζήσουμε. Έναν κόσμο που όλοι θα έχουμε τον σεβασμό και την αγάπη που αξίζουμε!

Αυτά τους είπε ο μικρός Πρίγκιπας και άφησε το μέλλον του πλανήτη στα παιδιά, με την ελπίδα αλλά και τη βεβαιότητα πως θα περάσουν αυτό το μήνυμα στις επόμενες γενιές κι έτσι ο κόσμος μας θα γίνει καλύτερος....

Πιο δίκαιος, χαρούμενος και βιώσιμος για όλους!!!

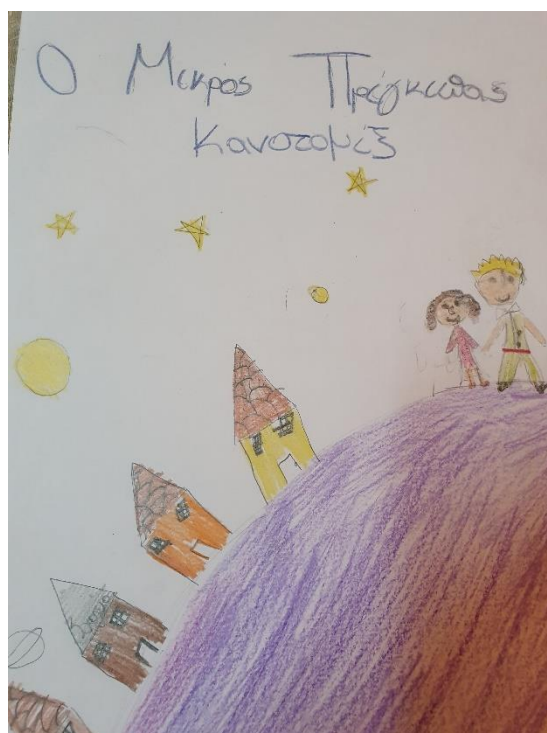
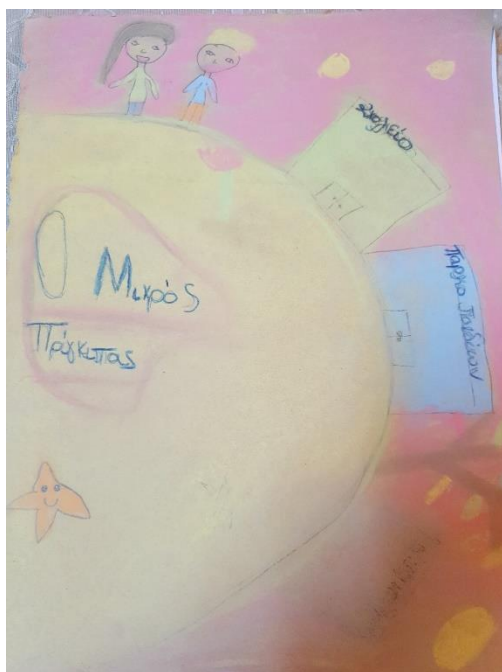
ΤΕΛΟΣ

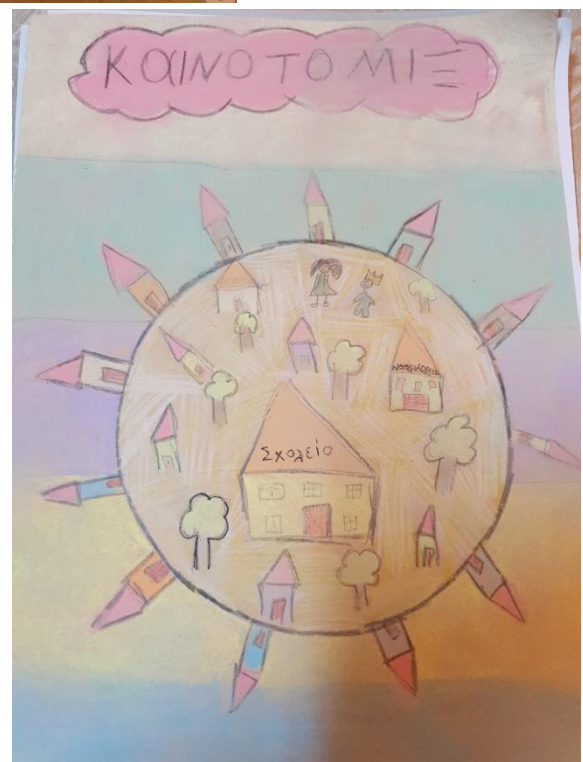
ή μάλλον... μια «νέα αρχή»!!!

Συνεργαζόμενα σχολεία και εκπαιδευτικοί:

ΣΤΟΧΟΣ	ΣΧΟΛΕΙΟ	ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ
Εισαγωγή	Δημοτικό Σχολείο Σταυρακίου	Εύα Καζαντζίδου, Χριστόφορος Πουλίζος
1	2ο Δημοτικό Σχολείο Γρεβενών	Αργύρης Καραλιόλιος
2	Δημοτικό Σχολείο Ελεούσας Άρτας	Θεοδώρα Ντάνου, Ελευθερία Παπαστεργίου
3	Νηπιαγωγείο Τούμπας Σερρών	Ζαχαρούλα Τζίνη
4	10 Δημοτικό Σχολείο Αιγάλεω	Κική Λιανού
5	Δημοτικό Σχολείο Λεμεσού Γ' (Κύπρος)	Ανθή Παπαϊωάννου
6	Νηπιαγωγείο Κληματιάς	Μαρία Τοπολιάτη
7	2ο Δημοτικό Σχολείο Σκάλας Ωρωπού	Μαρία Μπαλόκα
8	3ο Δημοτικό Σχολείο Πύργου	Έφη Κατσιγιάννη
9	Δημοτικό Σχολείο Κοφίνου (Κύπρος)	Αντριανή Χριστοδούλου
10	Δημοτικό Σχολείο Ανέζας	Αργυρώ Χουσιάδα
11	1ο Νηπιαγωγείο Πάργας	Χριστίνα Βάσση, Ελένη Μυλωνά, Θεοδώρα Μπούνα
12	Δημοτικό Σχολείο Αθηνών (Κύπρος)	Μαρία Μιχαήλ Κολλύφα
13	Νηπιαγωγείο Κατακόλου Ηλείας	Έλενα Αναστασίου
14	7ο Νηπιαγωγείο Ιωαννίνων	Ντίνα Τάλλου
15	1ο Νηπιαγωγείο Ν. Σουλίου Σερρών	Ευαγγελία Αγγούρα
16	Νηπιαγωγείο Χαβαρίου	Βασιλική Κοντογιάννη
17	6ο Νηπιαγωγείο Μουδανιών	Ανθή Αθανασιάδου
Επίλογος	Νηπιαγωγείο Γαργαλιάνων	Γαρυφαλιά Τεριζάκη

Για τον πλανήτη Καινοτομίξ, συνεργάστηκαν τα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου Κοφίνου, Αντριάννα Πατούνα, Αντώνης Χατζηκουμπάρου, Μαρία Chursina, Φωτεινή Πιερή, Κατερίνα Θεοδούλου, Μικαέλλα Μικέλλη, Μαρίνα – Ρουμπίνη Ηλία, Νικόλας Σωτηρίου

Τα όνειρα έχουν αξία μόνο όταν τα μοιράζεσαι...

γιατί ό,τι μοιράζεσαι αποκτάει αξία!!!

<https://17stoxoi.blogspot.com>

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους μαθητές και όλες τις μαθήτρές μας που με τη δημιουργικότητα, τη φρεσκάδα των ιδεών και την αστείρευτη φαντασία τους δημιούργησαν μια μοναδική, συνεργατική ιστορία με στόχο την προώθηση των 17 παγκόσμιων στόχων της βιώσιμης ανάπτυξης.

Τους ευχόμαστε μέσα από την ψυχή μας: «να καταφέρουν να ζήσουν σε έναν κόσμο δίκαιο, χαρούμενο και βιώσιμο για όλους»!!!